

Armand GOȘU

**PUTIN ÎMPOTRIVA
OCCIDENTULUI**

RĂZBOIUL DIN UCRAINA
ȘI NOUA DEZORDINE MONDIALĂ

Ediția a II-a adăugită

POLIROM
2024

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte la ediția a doua</i>	5
<i>Cuvânt-înainte la prima ediție</i>	9
„În relația cu Ucraina, România s-a uitat spre trecut, iar Polonia, spre viitor”	13
Putin nu se mulțumește cu fâșii din Ucraina, o vrea pe toată pentru Rusia	21
„Regimul Putin se va prăbuși. Gata, se termină!”	31
„Crește riscul unei lovituri de stat la Moscova, dar va urma traversarea deșertului”	39
Va fi atacată Republica Moldova?	47
Războiul Rusiei cu Vestul	53
Războiul, reacția României și soarta Rusiei	59
„Ucraina, alături de Marea Britanie și de Polonia, va fi cel mai important aliat al SUA în Europa”	63
„Situația din Rusia este marea vulnerabilitate a lui Putin”	81
Rusia se pregătește de revanșă în Republica Moldova. Ce mai poate face statul român?	91
Ucraina, aproape de preluarea inițiativei strategice	107
Ucrainenii forțează la Herson căderea lui Putin	113
„Rusia, pe locul întâi între statele care înarmează armata ucraineană”	123
Putin a evitat mobilizarea generală de teamă că războiul s-ar putea transforma într-un război civil în Rusia	131
Contraofensiva continuă, Hersonul va fi eliberat curând	139

„Noul simbol al Rusiei – un baros pătat cu sânge”	143
„Astăzi suntem mai aproape de Orwell decât de Stalin”	161
E un mister cum rezistă Ucraina. S-ar putea trezi rușii cu o dronă care să atace Kremlinul?.....	171
Mulți comentatori sfârșesc prin a fi idioții utili ai Rusiei....	187
Cum vrea Putin să termine războiul	193
„Ești declarat agent străin ca să fii stigmatizat”	201
„Cât ține războiul din Ucraina, Republica Moldova va fi mereu amenințată”	211
Războiul a intrat (și) în casele rușilor	225
„Prigojin a supărat oameni influenți din sistemul militarizat care deține puterea la Moscova”.....	231
„Elita rusească este paralizată de frică sau de nepăsare”.....	243
„Abia acum a înțeles Putin cât e de vulnerabil”	255
„Vilnius a fost un duș rece pentru elita de la Kiev”	261
„Povestea lui Prigojin și de ce se tem mereu politicienii ruși de armată”	275
Tot ce trebuie să știi despre războiul de o zi din Nagorno-Karabah	295
„Dosarele cu adevărat importante se rezolvă la Ankara, Moscova, Teheran”	309
România, Polonia și Ucraina – trilaterala care n-a fost să fie.....	317
Războiul lui Putin împotriva Ucrainei. 20 de luni de coșmar	341
„Nu se pune problema legitimității lui Zelenski”	353
Rusia nu e de neînvinc. Alegerile locale din Republica Moldova.....	359
„Cei care se grăbesc să îngroape Ucraina ar face bine să mai aștepte”	377
America și Ucraina. O discuție cu Alexandru Gussi și Armand Goșu.....	387

„Mort, Navalnîi poate fi chiar mai periculos pentru Putin”	401
„În ce condiții poate să cadă regimul lui Putin, piromanul care dă foc la casă”	413
Legea putinistă a „agenților străini” stârnește o criză la Tbilisi	421
„Coaliția elitelor criminale rusești va lupta pentru supraviețuirea putinismului după Putin”	429
„Nu vom uita fața verde de furie a lui Putin...”	443
1 august 2024. Cel mai complicat schimb de prizonieri din istoria recentă	457
„Putin s-a jucat prea mult cu «liniile roșii» ca să mai fie luat în serios”	469
<i>Realizatorii interviurilor</i>	489

Până în dimineața de 6 august, atacarea teritoriului Rusiei păruse un tabu pentru armata ucraineană. Planificarea Statului-Major General de la Moscova pare că s-a bazat pe această idee.

Și încă ceva. Cred că Moscova s-a cam grăbit cu șampania. Și a luat decizii militare pornind de la minciunile propriei propagande. Televiziunile rusești, presa scrisă tot repetă de două luni încoace că trupele ucrainene sunt lipsite de voință, că militarii abia așteaptă să se predea, că mai toată populația cere negocieri de pace și ar fi dispusă la concesii.

Și, în această atmosferă semi-euforică, a picat ca un trăsnet vestea incursiunii militare ucrainene în zona de frontieră din regiunea Kursk.

Trebuie spus că au mai fost astfel de incursiuni, ele durează câteva zile, dar rezultatele pentru desfășurarea războiului sunt ne semnificative.

De data asta este altceva. Însă nu mă grăbesc să trag concluzii. Ofensiva este în plină desfășurare. Acum, noutatea e dată de faptul că incursiunea este realizată de trupele regulate ucrainene, militari din brigăzile 22 Mecanizată și 82 de Asalt Aerian, adică de militari experimentați, care au lupte grele la activ. Nu mai sunt unități de voluntari ruși subordonate GUR, serviciul secret al armatei ucrainene. În 2023, au avut loc două astfel de atacuri, cu un rol mai degrabă propagandistic și diversionist. Corpul de voluntari ruși a atacat în regiunea Belgorod, a filmat operațiunea, a distribuit pe social media fotografii. Informațiile veneau în primul rând dinspre voluntarii ruși care luptau împotriva lui Putin. Numărul lor era destul de mic, în jur de 300-400 participau la astfel de incursiuni. Acum e vorba de trupe regulate ucrainene, mai bine antrenate, care acționează mult mai eficient în teatrul de operații. Un canal de Telegram „Z”, Ribar – se traduce

prin Pescarul –, susținea că în acest raid ar fi implicați 400 de soldați ucraineni. Alt canal „Z”, Arhanghelul Spețnaz, vorbește de 800 de ucraineni. Ministerul rus al Apărării a afirmat într-un comunicat că până la 300 de militari ucraineni, sprijiniți de 11 tancuri și 20 de blindate, au atacat frontiera Rusiei. Comunicatul oficial din 6 august mai spune că aproape toate vehiculele au fost distruse, iar trupele ucrainene s-au retras după ce au suferit pierderi grele. Peste câteva ore, ministerul a corectat comunicatul și a scos propoziția referitoare la retragere. A doua zi, miercuri, 7 august, Ministerul rus al Apărării a revenit cu un alt comunicat, în care spunea că au omorât aproape 300 de ucraineni și au distrus 50 de blindate... Inițial au spus că sunt 20, între timp, numărul a ajuns la 50, și toate distruse. Misterele comunicatelor rusești.

Nu cred că vom înțelege vreodată logica acestor comunicate. Sunt și imagini video cu luptele care au avut loc, imagini care au circulat în ultimele zile. Le-ați văzut. Ce concluzii puteți trage, analizându-le?

În imaginile filmate din dronă, numărul militarilor ucraineni este mai mic, probabil sub 300 de oameni. Asta în prima zi. Pentru că vineri, 9 august, oficialii ruși vorbesc de cel puțin 1.000 de militari ucraineni, în timp ce presa internațională scrie că prin breșa creată ar fi intrat în ultimele 72 de ore 10.000 de militari ucraineni.

De unde acești militari? În condițiile în care rușii atacă pe toată linia frontului.

Deocamdată, Kievul păstrează o totală discreție asupra acestei operațiuni, dar la finalul ei o să aflăm detaliile. Important e că știm de câteva brigăzi care participă la atacul din regiunea Kursk, pentru că se văd însemnele lor în fotografii.

Și mai este un detaliu pe care nu l-am văzut discutat public. Acum câteva săptămâni, trupele lui Lukașenko s-au îndepărtat de frontiera cu Ucraina. Nu știu dacă a fost rezultatul unui aranjament, dacă s-a negociat ceva ori doar s-au înțeles din priviri Kievul și Minskul. Se pare că – dacă informațiile unor analiști militari ucraineni ce comentează la posturile de radio pe care le ascult sunt corecte – Ucraina a relocat circa 50.000 de militari care păziseră mai înainte granița cu Belarusul. Poate că unii dintre ei participă și la ofensiva din regiunea Kursk. Vorbim de unități antrenate, nu de cei recent mobilizați, care încă n-au încheiat perioada de pregătire și n-au experiența luptelor.

În prima zi, au mai circulat fotografii cu un elicopter rusesc doborât și cu două tancuri distruse la intrarea în Sudja. Ca să străpungi două linii de apărare și să ocupi în trei zile aproape 400 de kilometri pătrați e o performanță. M-ați putea contrazice spunând că linia de apărare construită de guvernatorul de Kursk este ciuruită de corupție, iar unitățile de recruți și grăniceri înarmați precar și lipsiți de antrenament nu puteau ține piept trupelor ucrainene, mult mai experimentate. Nu uitați însă că trupele de grăniceri sunt ale FSB, sunt destul de bine antrenate, iar în zona respectivă sunt și unități ale armatei cecene, celebrul batalion „Ahmat”, care nu s-a remarcat neapărat prin vitejie, dar care este foarte bine înarmat și echipat. Joi seara am aflat că Moscova ar fi decis să trimită unitatea specială „Alfa”, care împrășteie demonstrațiile de protest și bate lumea în marile orașe, dar care nu e nici echipată și nici antrenată pentru astfel de lupte. Mai rămâne să aducă din Mali unitatea de mercenari Wagner ca să respingă incursiunea trupelor ucrainene.

În același timp, îmi povesteți ieri că presa rusă a relatat despre victime civile, despre o femeie însărcinată ucisă pe când fugea dintr-un oraș de graniță, despre reacția nervoasă

a purtătoarei de cuvânt a diplomației ruse, Maria Zaharova, care cerea comunității internaționale să sancționeze Ucraina, despre o ședință la Kremlin cu un Putin nervos acuzând Ucraina de „provocare gravă”. Acest atac, redus ca anvergură, ar putea să destabilizeze Rusia?

Să vedem cum se termină această incursiune și apoi o să inventariem consecințele ei. Sunt pierderi de vieți omenești, vorbim de cinci morți în primele trei zile, printre care și această tânără. Comunicatele mai vorbesc de alți 30 de răniți printre civili. Dar nu uitați că localitățile ucrainene din zona frontierei sunt bombardate zilnic de ruși, sunt omorâți oameni, iar din decembrie încoace și satele, și orașele rusești din zona de frontieră, mai ales din regiunea Belgorod, sunt lovite de ucraineni cu drone sau proiectile de artilerie, rezultând victime umane și acolo.

Sunt câteva lucruri de subliniat: această operațiune din regiunea Kursk confirmă incapacitatea armatei ruse de a-și proteja populația civilă. Am văzut mărturii video care arată că autoritățile nu fac nimic pentru salvarea populației, nu organizează evacuarea civililor. Sunt oameni care încearcă disperăți să-și scoată din Sudja părinții sau alte rude și nu reușesc. În Sudja au avut loc lupte grele în ultimele trei zile.

Alt detaliu important: șeful armatei ucrainene, generalul Sîrski, reinventează războiul de manevră și factorul-surpriză. De la ofensiva care a dus la eliberarea unei mari părți din regiunea Harkov, în septembrie 2022, condusă de același general Sîrski, și până la incursiunea de zilele acestea din regiunea Kursk, războiul se transformase într-unul de poziții. În care Rusia, cu resursele sale mult mai mari, încearcă să strivească Ucraina, să sugrume dorința de libertate a acestui popor.

Oricum, această incursiune realizată cu mijloace umane și tehnice reduse este o lovitură care va afecta moralul armatei,

populației, dar și elitei rusești. Nu vor fi uitate ușor imaginile cu zeci de soldați ruși care se predau în scene ce amintesc de Primul Război Mondial. Nu a trecut neobservat faptul că, după trei zile, generalii ruși nu reușesc să adune trupe pentru a arunca peste graniță o mână de oameni cu câteva mașini blindate. Nu vom uita repede fața verde de furie a lui Putin, care, înconjurat de Șoigu, Bortnikov, Belousov, asculta neîncrezător promisiunile generalului Gherasimov, făcute de pe un ecran mare, care domina încăperea.

În această dimineață [8 august – n. Lucian Popescu] a fost publicat un alt comunicat al armatei ruse, care afirmă că unitățile Ministerului Apărării și ale FSB au reușit să oprească ofensiva ucraineană. Care ofensivă? Luptele au avut loc în jurul localității Sudja și în interiorul ei, n-am văzut probe că ucrainenii vor să avanseze în teritoriul Rusiei cu 300 de oameni și câteva zeci de blindate.

Mai este ceva important. Prin Sudja trece gazul rusesc spre Vest, este acolo o stație de măsurare, iar zilnic se pompează spre Ucraina 40 de milioane de metri cubi. Pe cifrele pe care le-am văzut astăzi, gazul continuă să treacă nestingerit, deși un corespondent „Z” scria că ucrainenii ar fi ocupat stația.

Atunci, care a fost miza acestei operațiuni?

Nu mi-e foarte clar nici mie. Deocamdată, văd că ucrainenii, cu un număr relativ redus de militari, din unități mecanizate, bine susținuți din aer, reușesc să schimbe nu doar agenda publică, ci și dinamica războiului. Nu se mai vorbește despre victoriile mărunte, dar constante ale rușilor din Donețk, nici despre ultimatumurile pe care Putin i le transmite lui Zelenski, sub formă de condiții de pace, ci de faptul că ucrainenii au cucerit în trei zile un teritoriu mai mare decât au reușit rușii să ocupe în Donbas în cinci luni sau în luna mai,

în Harkov, cu ocazia ofensivei de acolo. Această incursiune se va încheia, poate, cu respingerea trupelor ucrainene. Sau poate că ucrainenii vor reuși să consolideze poziții de pe care să se apere cu succes și să rămână în regiunea Kursk încă mult timp de acum încolo. Oricum ar fi, cred că episodul invadării regiunii Kursk va obliga armata rusă să-și schimbe planurile de operațiuni și să redistribuie unitățile pe linia lungă a frontului. Dacă rușii vor dori să forțeze victorii în această toamnă și să ocupe noi teritorii, Putin va trebui să mai facă o mobilizare parțială, pentru că simpla creștere a sumei de bani plătite voluntarilor nu mai este suficient de atractivă, iar armata rusă este tot mai vizibil în criză de oameni, din cauza pierderilor mari pe care le înregistrează. Or, o mobilizare, oricât de diluată ar fi aceasta, este un risc pentru regim. Iar lui Putin nu-i place să riște.

Am citit că acest atac din regiunea Kursk i-ar obliga pe ruși să retragă unități din Donbas și să le trimită în nord pentru a-i respinge pe ucrainenii, slăbind astfel ofensiva din Donețk.

Deși poate părea o explicație logică, este doar o speculație pe care am citit-o și eu în presa internațională. După trei zile, nu am nicio informație că unități din Donețk ar fi fost relocalate în nord. Din punctul de vedere al efectivelor, nici situația acestor mari unități din Donbas nu este prea bună. Avansează foarte puțin în realitate, vorbim de zeci de metri pe zi, cu pierderi foarte mari.

A mai circulat altă explicație, de astă dată din partea unor comentatori ucraineni. Anume că atacul din regiunea Kursk a fost unul preventiv și că obiectivul era acela de a evita acumularea de trupe și tehnică militară pe partea rusească care să declanșeze la sfârșitul verii o ofensivă spre Sumi, cum s-a petrecut la începutul lunii mai, în direcția Harkov.

Nici în susținerea acestei teze nu am probe. Faptul că rușii nu reușesc să încropească o forță capabilă să-i respingă pe